UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et Mi-||racvlis Clari, Opera

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De Doctoribus. Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

Visual Library

olim fuerit. Sed hæc vera non ſunt: adeoque vana & commentitia ſunt. Non ita inſtitutum eſt à Deo, vt vitia naturam confortent. Neque vſpiam pręcepit Deus, vt ſupra vires agant homines. Peccata vt vitentur, exigit ac iubet. Sic in Euangelio Chriſtus: *Vade*, inquit, *& iam amplius noli peccare.* Non ait, Vade, & corpus ſiue naturam tuam ac teipſum deſtrue. Atque vbi crucem tollere iubet, hoc vtique exigit ab hominibus, quod vires ferre queant, non quod virium excedat facultatem. Quotuſquiſq; hodie confeſſionum Auditor eſt, qui non ſeipſum aut priuatum ſpectet & aucupetur commodum ac vtilitatem? Sicq; fit, vt ipſi quidem primò labantur in foueam, deinde etiam poſt eas ruant, qui ſe adulari ac palpari, vitijſque ſuis falſa quædam commenta prætexi ſinunt, quoquo demum modo id agatur. Cæterùm quicunque ex monaſtico ordine confeſſionibus recipiendis deputati ſatiſque docti & periti ſunt, neutiquam ab audiendis confeſſionibus abſtinere debent, ſed interim veritatem neq; vitæ neque mortis cauſa reticere aut diſſimulare.

Ioan. 8.

Verorũ Confeſſariorũ raritas quãta.

De Doctoribus.

CAPVT X.

DEVS: Contemplare iam etiam doctores. Vbi ſunt hodie, qui pro concione, ſiue ex ſuggeſtu veritatem publicè auſint edicere, horrendaque & immania, quæ nunc paſſim in Eccleſia graſſantur, vitia repræhendere, homines commonere, & ob honorẽ Dei,

vitam ſuam diſcrimini objicere? H. Forſitan doctores attendunt, te quoque cum in terris ageres, ſæpe rectè admodum eſſe locutum.

Chriſtus cur ſæpe parabolicè fuerit locutus.

D. Verum eſt id quidem, ſed faciebam hoc, quod nondum veniſſet hora mea qua mortem oppeterem: quæ vbi aduentare cœpit, veritatem libera promebam voce. Sic eſt voluntas DEI, vt hominibus veritas propalam exprimatur & denuncietur. H. Fortaſſis verentur doctores, ſi veritatem nudè ac ſimpliciter edixerint, homines ad conciones minimè redituros, ſicqúe nullum penitus fructum eos aſſecuturos.

Quam gratũ Deo regia mandatorũ eius & Eccleſiæ Catholicæ via ingredi.

Gratiũs quidem eſſet Deo, hoc præſertim deplorato ſeculo, veritatem liberè pronunciare, vitiaq́; & errata ipſorum hominibus detegere, quam ea ſilentio pręterire. Crede mihi, maiori in gratia apud DEVM eſt vnus aliquis, regia Mandatorum Dei & Catholicæ Eccleſiæ pergens via, quam centum millia hominum impiorum. Præſtaret ſanè, homines veritate comperta, in metu ac ſolicitudine vitam ducere, quàm ita ſecuros & hilares viuere, dum ſe putant rectum tenere iter, quando tamen per deuia gradiuntur. H. Equidem planè confido Domine, ſupereſſe Doctores quoſdam, qui pro veritate, vitæ ſuæ iacturam facere non vereantur.

D. Tametſi quidam tales etiamnum ſuperſtites ſunt, vſque adeo tamen pauci ſunt, vt id noſſe non expediat. Quo fit vt non perinde hodie, atque olim, in Diuorum numerum referantur.

H. Deus benigniſſime, miſerere Eccleſiæ tuæ,

De

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Monaſterijs Virginum.

CAPVT XI.

DEVS: Inſpice porrò, vt hac ætate viuatur in cœnobijs Virginum. Quondam honeſtam, internam, ſeriam, ſtrenuam, ſanctamq; ducebant vitam Sanctimoniales: adeò vt quiſquis eas adſpiceret, aut cum eis colloqueretur, in ſeipſo compunctus, haud mediocriter corrigeretur. Sed iam eo res redijt, vt ſi qua inter eas ſit verè pia ac religioſa, ob geſtus, mores, verba ac improbam vitam earum ab eis fugere compellatur. Vita nanque earum nō tam religioſa, cuſtodita, ac diuina eſt, vt quempiam prouocet ad meliora. Siquidem interna ac diuina ſtrenuitas apud eas iam exploſa eſt: cantant quidem & precantur multum labijs, ſed corda earum longè ſunt à Deo. En conqueror tibi, eo iam peruentum eſſe, vt ſi quis toto animo ſeriò ſeſe ad æternam veritatem conuertere velit, eum haberi ludibrio, eiuſque vitam prorſus nihilipendi, idqúe etiam in cœnobijs vtriuſque ſexus. Tamen id certiſſimum habeas, quiſquis in monaſterijs alienæ vitę derogat ac obloquitur, ſiue id palam, ſiue ſecretò, ſiue in faciem, ſiue occultò fiat, iure meritoque eum ſibi metuere debere. Nam licet apud homines vocentur religioſi ac ſpiritales, coram Deo tamen Dei exturbatores habentur. Crede mihi in Cœnobijs Virginum paucæ ſunt, modò ſeriò vellent animaduertere, quæ non facile perſentirent quibuſdam ſe teneri vitijs irretitas, quibus tamen grauiter offendant Deum,

Sanctimonialium antiquarum vita qualis.

Derogatio alienæ vitæ maxime in religioſis quam metuenda.